

26. octombrie 1998.

Nr. 151 R/1998.

Dosar 2674/1998.

Curtea de Apel Alba Iulia

Către  
Penitenciar Aiud

Unmarea memoriului pe care l-ati adresat Ministerului Justitiei va comunicam faptul ca in urma verificarii intreprinse am identificat dosarele in care dvs. ati formulat contestatie la executare pentru aplicarea D. 11/88 in raport cu modificările aduse cedului penal.

Judecătoria Aiud, prin sentinta penală nr. 1652/1997 a respins contestatia cu motivarea ca potrivit art. 15 Cod penal pedeapsa pe care o executati de 20 ani inchisoare nu poate fi modificata intrucât nu este mai mare decât pedeapsa prevazuta de Codul penal modificata pentru infractiunea care vi sa retinut in sarcina si pentru care ati fost condamnat.

Totodata sa retinut ca nu mai puteti beneficia de dispozitiile D. 11/88 intrucât acest act de clementa a fost aplicat la pedeapsa pe care o aveti de executat la data adoptarii lui, legea noua mai favorabila, meritaand efect asupra unui act de clementa deja aplicat.

Apelul pe care l-ati formulat impotriva acestei sentinte penale a fost respins prin decizia penală nr. 253/A/1998 a Tribunalului Alba, instanta de apel retinând in motivarea deciziei aceleasi considerente.

Impotriva deciziei penale nr. 253/A/1998 a Tribunalului Alba ati formulat recurs care urmeaza sa se solutioneze de Curtea de Apel Alba Iulia in prezenta unui avocat desemnat din oficiu, pentru a fi asigurat dreptul dvs. la aparare.

Instanta de recurs va examina legalitatea si temeinicia sentintei si deciziei recurate in conditiile art. 385/9 alin. 1 si 2 Cede de procedura penala si va pronunta o hotarare definitiva impotriva careia se mai pot exercita doar caile extraordinare de atac prevazute de normele de procedura penala.

La data de 22. iunie 1998 v-ati adreșat din nou instanțele judecatorești, respectiv Tribunalului Alba, cu o nouă contestatie la executare, având acelasi obiect, care a fost inregistrata in dosar nr. 2674/1998. Aceasta cauza se afla in curs de solutiere, ultimul termen de judecata fiind la 26. octombrie 1998.

Presiedintele Curtei de Apel Alba Iulia  
Mireea Coman

## Comentariul comunicatului Curții de Apel Alba Iulia

Pe motivul că mi s-a permis calea de atac extraordinară împotriva hotărârilor judecătorești, am fost pus într-o situație deosebită și forțat de situația creată am făcut uz de căile de atac ordinare prevăzute de meritele de procedură penală.

În urma acestui fapt am făcut contestație la executare a pedepsei înaintată Judecătoriei Aiud, prin care am cerut să se aplice corect decretul de grațiere din 1988, întrucât acest act de clemență mi a fost aplicat la pedeapsa pe care o aveam de executat la data adoptării lui.

Pentru dovedirea adevărului arăt:

Tribunalul Militar Teritorial București, prin sentința nr. 63 dosar nr. 391/1983, ma condamnat la pedeapsa cu moartea.

Sentința definitivă este pronunțată prin decizia nr. 70 din 27. octombrie 1983 a Tribunalului Suprem - Secția Militară de condamnare la moarte.

Prin decretul nr. 124/1984, emis de fostul Consiliu de Stat, pedeapsa cu moartea a fost comutată la 25 de ani închisoare.

### Decretul nr. 11/1988

Art. 1) - Se amnistiază toate infracțiunile până la 10 ani închisoare inclusiv.

Art. 2) - Se reduce cu 1/2 pedepsele mai mari de 10 ani închisoare.

Art. 3) - Se comută la 20 de ani închisoare pedepsele cu moartea pronunțate de instanțele judecătorești.

În urma decretului de grațiere prezentat mai sus Tribunalul Argeș dispune ca să execut pedeapsa de 20 de ani închisoare în baza Art. 3 din Decretul nr. 11/1988.

În motivarea sentinței nr. 41 din 31. mai 1988, dosar nr. 1036/1988 al Tribunalului Argeș s-a luat în examinare spre soluționare pedeapsa inițială aplicată respectiv pedeapsa cu moartea fiind de principiu că grațierea mi se aplică la pedepsele rezultate ca urmare a adoptării altor acte de grațiere. În consecință aplicându-se prevederile legale mai favorabile condamnatului din actele de clemență succesiv adoptate urmează a se constata că în cauză sânt aplicabile dispozițiile art. 3 din decretul nr. 11/1988 în conformitate pedeapsa cu moartea se comută în 20 ani închisoare.

### Alte probe.

Art. 1<sup>er</sup> ajuns, am ajuns în fața instanței Judecătoriei Aiud pe data de 28. octombrie 1997 și am depus la dosarul nr. 1259/1997 o declarație scrisă pe 10 pagini prin care am învederat instanței că am fost încaadrat greșit de Tribunalul Militar Teritorial București.

Prin urmare în declarația depusă am numit persoane din Justiție ce prin abuz ma încadrată greșit la furt cu consecințe deosebit de grave. Am cerut imediat declinarea de competență a dosarului nr. 1259/1997 al Judecătoriei Rîud către Tribunalul Iașiului suspendarea executării pedepsei până la soluționarea contestației în baza următoarelor probe:

Se intrumesc elementele Art. 410 din Codul de procedură penală.

Punctul 7. când fapta săvârșită i sa dat o greșită încadrare.

Punctul 9. când judecătorii de fond au comis un exces de putere în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat.

Am cerut instanței să constate că fapta săvârșită este o infracțiune politică și să fie audiați adevărații inițiatori și autori morali a acțiunii: pref. univ. Raul Velcinski, Tudor Bucuraru, Pop Simion și Minece Stolica.

Ca urmare față de drepturile individuale ale mele, prin sentința nr. 1652 din 28. octombrie 1997, dosar nr. 1259/1997, Judecătoria Rîud a respins cererea mea.

Sedința formală, am fost citat o singură dată, zi în urma căreia am depus declarația discutată mai sus.

Avocatul desemnat din oficiu ce deținea delegația și trebuia să-mi apere interesele nu sa prezentat la proces, apărarea fiind asistată de un avocat numit de instanță care nu cunoștea cauza în dezbateri.

Am declarat apel împotriva hotărârii pronunțată de Judecătoria Rîud, dosar nr. 543/1998 al Tribunalului Alba.

La scurt timp după declararea apelului am avut o primă întîlnire cu domnul procuror ce se ocupă de interesele Penitenciarului Rîud și aflasem de existența unei noi concluzii.

La sugestia domnului procuror am formulat memoriul nr. 822/15. iunie 1998 pe care l-am adreșat instanțelor judecătorești.

Ca o falsă juridică am fost citat o singură dată și dus în sala instanței Tribunalului Alba pe data de 01.06.1998 (sedință formală, idem negizată la indigou sau serex), avocatul desemnat din oficiu ce deținea delegația și trebuia să-mi apere interesele nu sa prezentat la proces, arătarea fiind asistată de un avocat numit de instanță care nu cunosc cauza în dezbateri.

Falsa juridică ia proporții, memoriul nr. 822/15.06.1998 pe care l-am adăscat instanțelor judecătorești respectiv Tribunalului Alba a fost înregistrat la data de 22.06.1998 ca o nouă contestație la executare, având același obiect, care a fost înregistrat în dosar nr. 2674/1998 al Tribunalului Alba.

Ca o falsă juridică fără să fiu citat de instanță am primit Minuta Sentinței Penale nr. 222 din 30.11.1998, emisă de Tribunalul Alba din dosarul penal nr. 2674/1998.

Copiez mai jos:

Minuta Sentinței Penale  
Nr. 222/1998

În numele legii  
Hotărăște

Admite cererea formulată de condamnatul Roventu Viorel și în consecință: constată că pedeapsa pentru fapta săvârșită în data de 8/9 septembrie 1983 este de 20 ani închisoare, conform Legii 140 din 14.11.1996.

Respinge cererea condamnatului referitoare la aplicarea dispozițiilor Decretului 11/1988.

Mentine starea de detenție a condamnatului și deduce din pedeapsă timpul executat începând cu data de 30.09.'83 până la 30.11.1998.

Mentine mandatul de executare a pedepsei închisorii emis în baza sentinței penale nr. 343 din 23.10.1991 a Judecătoriei Sfântu Gheorghe.

Cheltuielile judiciare avansate de către stat rămâne în sarcina acestuia.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicare.  
Pronunțată în sedință publică din 30.11.1998.

Președinte Stoica Manuela.

Am luat la cunoștință la data de 18.12.1998  
Mi am formulat apel.



În timpul desfășurării procesului, înainte să iau la cunoștință de hotărârea definitivă a instanței Tribunalului Aiud am formulat un memoriu pe care l-am adresat instanței judecătorești respective Tribunalului Alba. Memoriul discutat mai sus cuprindea următoarele:

### Problema specială

Obiectul memoriului este să alungati nedreptatea.

Am fost condamnat pentru infracțiunea de furt calificat în paguba avutului obșteșc cu consecințe deosebit de grave, prevăzute de art. 209 lit. a, e și g rap. la art. 224. Cod penal.

Să analizăm ce prevede furtul calificat.

Art. 209 - Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

- litera
- a) de două sau mai multe persoane împreună;
  - e) în timpul nopții;
  - g) prin epurție, escaladare sau prin folosirea forței drept a unei chei adăncate sau a unei chei minci-moase;

Să analizăm ce prevede Art. 224.

Art. 224 - Infracțiunile cuprinse în Partea specială, Titlul IV, se consideră că au avut "consecințe deosebit de grave".

Să analizăm ce prevede Codul penal al României.

Putem constata la Titlul IV "infracțiuni contra avutului obșteșc" din Partea specială care cuprinde Art. 223-235, se abrogă.

Prin prevederile Art. 224 Abrogat din Codul penal, înțeleg că executarea pedepselor, a măsurilor de siguranță și a măsurilor educative, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte, înțelează prin Art. 224 Abrogat.

Să analizăm ce prevede Art. 10 din Codul penal.

Art. 10 - Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.

Nimeni, în România post-decembristă, nu ar mai fi condamnat pentru Art. 224 Abrogat.

Sunt singurul detinut din România ce execut pedeapsa pentru o infracțiune ce nu mai există în Codul penal, "furt contra avutului obșteșc".

Efectele Art. 224 Abrogat trebuia aplicate odată cu modificarea prevederilor din Codul penal.

Consider că dacă faptele săvârșite sub legea veche, sunt prevăzute de legea nouă printr-o terminologie schimbată am dreptul de a se aplica legea penală mai favorabilă conform Art. 15, alin. 2 din Constituție care consacră: Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.

Dacă s-ar aplica numai acest articol din Constituție, fără a se mai ține cont de adăugatele motive ale acturilor mele, ar trebui să fiu imediat eliberat din închisoare.

Prin urmare acest comunicat pe care îl comentez a fost dat ca răspuns la scrisoarea familiei mele, adresată Ministerului Justiției.

Ca dovadă copiez mai jos răspunsul primit de familie:

Ministerul Justiției  
Direcția Relații cu Publicul  
și Secretariat.

București  
Nr. 10791/22/98  
21. sep. 1998

Vă comunicăm că scrisoarea dvs. adresată acestui minister a fost trimisă cu adresa noastră purtând numărul și data prezentei, spre competență soluționare la Curtea de Apel Alba-Julia de unde veți primi rezultatul.

Director, Mariana Alexandrescu.

Ca urmare a altă farsă juridică precum urmează:

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba-Julia.  
Nr. 3542/VI/1.  
24. XI. 1998

Către,  
Revenitu Virel

La memoriul dvs. înregistrat sub numărul de mai sus, vă comunicăm că pe rolul Curții de Apel Alba-Julia nu s-a înregistrat până în prezent nici o cauză având ca obiect contestație la executare formulată de dvs.

În urma investigațiilor efectuate de personalul Curții de Apel Alba-Julia, cauza la care vă referiți este la Tribunalul Alba.

Precuper General, Ion Poiană

Am fost la cunostință la data de 07.12.1998 data la care am poverit cu un nou memoriu și am întrebat de ce dosarul nr. 543/1988 al Tribunalului Alba, NU se află la Curtea de Apel Alba

deoarece am formulat recurs, si a fost înregistrat cu nr. 11086/30.06.1998 la Penitenciar Aiud.

Recursul formulat de mine împotriva deciziei penale nr. 253/A/1998 a Tribunalului Alba, HU poate fi negat (că nu s-a făcut recurs) întrucât și în Comunicatul semnat de Președintele Curții de Apel Alba-Julia, Mincea Comșa, serie.

"Pe scurt, Împotriva deciziei penale nr. 253/A/1998 a Tribunalului Alba am formulat recurs care urmează să se soluționeze de Curtea de Apel Alba-Julia în prezenta unui avocat desemnat din oficiu, pentru a fi asigurat dreptul dvs. la apărare". (sic) Despre care apărare vorbește domnul Președinte, Mincea Comșa?!

Prin urmare am dovedit că acest comunicat, emis cu înresponsabilă ușurință (facilitate de incompetență sau de corupție?).

Se mai spune în comunicat că:

Instanta de recurs va examina legalitatea și temeinicia sentinței și deciziei penale în condițiile art. 385/9 alin. 1 și 2 Codul de procedură

Dar să vedem ce prevede art. 385/9 alin. 1 și 2 C.p.p.

Nu au fost respectate dispozițiile privitoare la competență.

Instanta nu a fost sesizată legal după materie.

Într-o asemenea împrejurare rezultatul poate fi ghicit dinainte.

Știu că afirmația este extrem de gravă.

Dar o pot subțina cu probe materiale.

De aceea îmi permit ilustra dvs. persoana să privesc înapoi.

Nu cu mânie, dar cu luciditate.

Cu exigență și responsabilitate.

Împ. de 9 ani după Revoluție, mi s-a permis penitenciar prin neajutorare a dosarului nr. 391/1983, și aici recursul în anulare mi s-a fost aprobat.

Am ajuns la concluzia că orice a-și face, peritia Justiției este fermă, nu dorește să recunoască greșeala juridică făcută în 1990 care din motive necunoscute nu a fost pusă în practică decizia de suspendare a pedepsei emisă de către Procuratura Generală sub nr. 19821/3429/90 din 07.03.1990.

În toți acești ani 1989-1998 am făcut zeci de cereri, și de memorii adresate: Președintelui României, Ministerului Justiției, Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție - Secția Juridică, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba-Julia, Tribunalului Alba, Tribunalului Militar Teritorial București, Judecătoriei Aiud, etc..

Confirm cu probe materiale (numere de înregistrare, și alte probe) că am atacat calea extraordinară de atac dar mi s-a permis deschiderea proceselor împotriva abuzurilor magistralilor în uniformă militară ce au dat o hotărâre doar pe baza unor convingeri intime.



Într-o asemenea împrejurare îmi permit să tâlmăcesc cauza pe nel în curs de soluționare a contestației la executare a pedepsei.

Pentru epuizarea ierarhiei instanțelor judecătorești, am atacat calea ordinară, în primă instanță spre în competență Judecătoria Pînd; apoi apelul împotriva hotărârilor pronunțate de judecători în primă instanță, respectiv Tribunalul Alba; apoi recursul împotriva hotărârii pronunțate de tribunal în apel, respectiv Curtea de Apel Alba-Julia.

După cum se poate constata au trecut 2 ani de când am introdus cererea de contestație la executare a pedepsei.

Se mai poate constata din dosar că în cererea formulată am cerut proces extra-judiciar ca hotărârea instanței să fie dată în regim de urgență.

Este negreabil că acest caz, unic în felul lui, a provocat niște controverse în rândul oamenilor legii HU prin complexitatea lui, ci pentru întârzierea cu care instanțele judecătorești acționează, încercând (sic) investigațiile asupra abuzurilor magistraților în uniformă militară.

Astfel? la baza dosarului penal nr. 543/1998 al Tribunalului Alba (de care nu mai știu nimic din 01.06.1998) se află o mulțime de argumente demne de remarcat în favoarea eliberării după cum urmează:

1.) - Fapta pentru care execut această pedeapsă respectiv furtul celor două pistole mitralieră cu muniția aferentă a fost dovedită ca infracțiune politică din ianuarie 1990 prin denumitul meu și al aderaților inițiatori ce împreună constituim o grupare de rezistență antitotalitară.

Doresc să timeti cont de calitatea persoanei a marilor și autori morali ai acțiunii: prof. univ. Raul Yolemschi, Tudor Bugnaru, Pop Simion și Mincea Stoica.

2.) - Cei să se constate că fapta săvârșită este o infracțiune contra siguranței statului și în urma decretului de grațiere emis de CPUN în anul 1990 s-a dispus eliberarea celor cu infracțiuni contra siguranței statului.

a.) - Cei să se constate dacă fapta privind sustragerea de armament, muniție, documente, sau de date secrete de stat aflate în proprietatea, administrarea sau folosința Ministerului de Interne care prin natura sau destinația lor au caracter militar sau interesează capacitatea de apărare ori siguranța statului, dacă constituie infracțiuni contra siguranței statului sau amenințări la adresa siguranței naționale a României, când sau furat cu scopuri politice.

b.) - Tribunalul Militar Teritorial București, în sentința nr. 63/1983 nu arată nici un alt detaliu care să ilustreze fără echivoc, unde se află consecințe deosebit de grave prevăzute



de Art. 224 Abnegat, azi din Codul penal.

Pentru sustinerea cauzei arăt că: NU poate fi vorba de o paralizare totală a activității postului de miliție cum se arată în sentință.

Deoarece:

- a) - Postul de miliție gestiona acele arme ale Ministerului de Interne și nu în acele arme consta activitatea postului de miliție, nu era vorba de o împrejurare excepțională, nu era vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție.
- b) - În postul de miliție mai existau și alte arme ce puteau fi ale celor lăniți subșterii ai postului de miliție sau armele erau ale gărzilor patriotice.
- c) - Conform regulamentului subșterii postului de miliție posedau pistoletele din dotare la putători deci nu am furat pistoletele din dotarea subșterilor postului de miliție.

Prin urmare nu poate fi invocat nici un motiv pentru a justifica încălcarea la Art. 224 Cod penal.

În speță se poate constata că prejudiciul faptei este de 14.781 lei.

În urma expertizei balistice a armelor sa constatat că nu am tras cu armele furate

Deci, NU am perturbat grav activitățile unității publice.

Astfel, în urma modificării Codului penal, infracțiunile contra  
statului obțesc sunt abnegate.

Art. 224. Abnegat.

Omorată asistență dacă fapta pentru care execut această  
pedeapsă conform Codului penal este abnegată urmează a se  
constata că Justiția desconsideră dreptul subsemnatului la libertate  
și la siguranța persoanei, astfel să comis o violare a drepturilor  
mele.

Ca atare, pentru sustinerea cauzei arăt că: Justiția nu dorește să necumească chestiunea cu privire la aplicarea proastă a legilor de către Tribunalul Militar în sistemul comunist (Tribunalul Militar era partidul comunist, prin forță sentința era hotărâtă de partidul comunist).

Nu se necumește că am fost supus la opinie politică pe prejudecăți arbitrare și prin abuzul puterii politice executive am fost încălcat la furt cu consecințe deosebit de grave.

Dacă nu ar fi existat încălcarea trebuia imunitată.

Nu se necumește că codul de conduită al judecătoreștilor militari în uniformă a fost influențat de securitatea statului (responsabili cu aplicarea legi).

Nu se necumește că magistratu a primit directive pentru a mă incrimina în numai 15 zile am fost judecat de Tribunal.

Militari Teritorial București și de Tribunalul Suprem - Secția Militară judecătorească formală într-o primă ședință, așa funcționa sistemul pe timpul dictaturii.

Ca urmare constat cu regret că unele persoane din Justiție au încă de adepți, deoarece motivele cereri care stănesc ca bază pentru atacarea valabilității legii și principiile întemeiate pe lege și pe regulamente NU sunt aplicate.

Sunt datori să declar că eu nu am urmărit alt ceva decât să-mi joc apărarea liberă în așa fel, încât onorati domni judecătorești să se convingă de starea faptelor, și în privința împrejurărilor care au efect asupra măsurării pedepsei să-si rulează cunoscințele, fiindcă judecătorești chemați să îndeplinească judecata sunt obligați să dea verdict în baza experiențelor directe privitoare la cele susținute în dosar.

Totodată socotesc că este atât de clar încât instanța devine îndreptățită cu bună-credință și al temeiniciei și a dreptății să dispună punerea în libertate, a mea.

În numele spiritului de dreptate eu fost condamnat la moarte și spun cu mult regret că în țara mea "România" lucrurile nu s-au limpezit, și vă rog respectos să analizați profund acest caz în care abuzul fostei puteri politice comuniste, și greselile juridice făcute după 1990 stă la baza acestei cereri.

Justiția din România este vinovată de dezmedământul dat din 1990 până în prezent.

Consider că dumneavoastră sunteți îndreptățit să constatați dacă detenția sa dovedit ilegală după 1990.

NU am pretenții la despăgubiri doresc numai să alungăm nedreptatea și să neaduceti speranța.

Cu alte curiozități, așteptăm lumii întregi cum funcționează în România decenului zece conspirația tăcerii: toate mâinile murdare se spală una pe alta.

Pentru închiere supun atenției dumneavoastră o chestiune care revolta conștiința: dacă, Justiția a devenit mai întâi morală cum este posibil ca cetățenii României care au comis crime deosebite de grave în perioada anilor 1983-1987 au fost eliberați din penitenciare de foarte mulți ani beneficiind de art. 2 din decretul nr. 11/1988 ce prevedea pedepzarea cu 1/2 a pedepselor mai mari de 10. ani închisoare.

Și cu care nu am înfrățire împotriva vieții decumite genetic în Codul penal trebuie să-mi duc suferința până în mileniul viitor ?? executând astfel 20 ani de închisoare, !! ? pentru ce ? scuzatim expresia dar ce omori am făcut ? cu ce prejudiciu am păgubit țara (a da prejudiciu fiind de 14.783 lei).

Prin urmare iată tot atâtea motive pentru care cer o hotărâre a instanței, de limitare în regim de urgență, ceri imediat în baza probei eliberarea mea cât mai repede, nu am pretenții să fiu despăgubit, nu am nevoie de bogății pământești multumesc bunului Dumnezeu, pentru atât cât am de fapt nu am nimic decât credința în bunul Dumnezeu și imi este de ajuns.